

ಸವಿ ಸವಿ ನೆನಪು..

ಹೊಸ ಬಂಧ ಬೆಸೆದ 'ಪುನರ್ಮಿಲನ'

36 ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಶಾಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ..

ಶಾಲಾ ಜೀವನದ ಸೊಗಸೇ ಬೇರೆ. ಅದರೆ ನೆನಪಂತೂ ಸದಾ ಮಧುರ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ 36 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳು ಮತ್ತೆ ಮರುಕಳಿಸಿದವು. ಶಾಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲರೂ ಈಗ ಅವರವರ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯುಸಿ. ಆದರೂ ಅಷ್ಟೂ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಗಿ ಪುನರ್ಮಿಲನ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಸಂತಸಪಟ್ಟ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ನಿಜಕ್ಕೂ 'ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರ'ಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡುವಂಥದ್ದು..!

■ ಟಿ.ಎನ್. ಜಯಂತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಮೈಸೂರು

ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳು ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು, ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟ್ಸ್, ರೂಮ್‌ಮೇಟ್ಸ್, ಕಾಲೇಜ್‌ ಮೇಟ್ಸ್, ಒಪ್‌ಮೇಟ್ಸ್... ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಹಳೆಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬೆಸೆಯುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಅದೊಂದು ದಿನ ನನ್ನ 'ಫೇಸ್‌ ಬುಕ್'ಗೆ ಒಂದು 'ಫ್ರೆಂಡ್ ರಿಕ್ಷೆಸ್ಟ್' ಬಂತು. ನೋಡಿದರೆ ಅದು ನನ್ನ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟ್. ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದೆವು. ನಮ್ಮದು 1980-81ನೇ ವರ್ಷದ 10ನೇ ತರಗತಿ ಬ್ಯಾಚ್. ಅದಾದ ನಂತರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದ್ದೆವು. 36 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಈಗ ನಾವು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ 10ನೇ ತರಗತಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು, ಫೋನ್ ನಂಬರ್‌ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆವು. ನಮ್ಮದೇ ಒಂದು ವಾಟ್ಸ್‌ಆಪ್ ಗ್ರೂಪ್ ಮಾಡಿದೆವು. 35-36 ಜನ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಿಕ್ಕಿದೆವು. ಆಗ ನಮ್ಮ ವಯಸ್ಸು 15-16, ಈಗ ನಾವೆಲ್ಲ 51-52ರ ಹರೆಯದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗಿಲ್ಲಾ ಸಂಭ್ರಮವೋ, ಮಿಷಿಯೋ ಒಂದೋ ವರ್ಣಿಸಲಾಗದು. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರದ ಫೋಟೋ ವಿನಿಮಯವಾಯಿತು. ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಮತ್ತೆ ಸೇರೋಣವೆಂದುಕೊಂಡೆವು. ಜುಲೈ 16 ರಂದು

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಒಂದು ರೆಸಾರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಪುನರ್ಮಿಲನ' ಏರ್ಪಡಿಸಿದವು. ಆ ರೆಸಾರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಾವೆಲ್ಲ 10ನೇ ತರಗತಿಯ ತರಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದೆವು. ನಾವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಅಂದಿನ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. 10ನೇ ತರಗತಿ ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಮ್ಮ ಪಯಣದ ಹಾದಿಯ ಏಳು-ಬೀಳುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಹಂಚಿಕೊಂಡೆವು. ಬೆಳಗಾಂ, ಚೆನ್ನೈ, ತುಮಕೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಹಾಗೂ ಗೌರೀಬಿದನೂರು (ನಾವು 10ನೇ ತರಗತಿ ಓದಿದ ಊರು) ನಿಂದ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಚಿಕಾಗೊ ಹಾಗೂ ದುಬೈನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾತ್ರ ಬರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು 'ವೀಡಿಯೋ ಕಾಲ್' ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಅಂದಿನ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಅಂದು ನಮಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಅವರು ನಮಗೆ ಅಂದು ಕಲಿಸಿದ ಶಿಸ್ತಿನ ಪಾಠ ಇಂದು ನಾವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏಳು ಬೀಳುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಹುದ್ದೆ ಅಲಂಕರಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂಬುದು ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 36 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಸೇರಿದ ಆ ದಿನ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ 'ಬಂಗಾರದ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ' ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ಷಣ.

ಮತ್ತೆ ಒಂದಾದ ಕ್ಷಣ..